

De Ster

De Arizona-Tempel bij Maanlicht

*Meer dan tien jaar zijn hier heilige verordeningen verricht
(Zie blz. 297)*

1 October 1937

Prijs 10 cent

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

42e Jaargang

—

No. 19

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f 0.50 per drie maanden,
f 0.90 per half jaar en f 1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Crooswijkschesingel 16 b - Rotterdam-Noord

O gij allen, die rein van harte zijt;
heft uwe hoofden op en ontvangt het
aangename woord van God; verheugt
u over Zijn liefde, want dit moogt gij
doen, indien uw verstand immer stand-
vastig is. — *Boek van Mormon*, Jakob 3: 2.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

Blz.

DE OPROEP VAN HET MORMONISME

door Reuben J. Clark Jr. 295

WAARDOOR ZULLEN ONZE HANDEN REIN BLIJVEN?

door Richard L. Evans. 298

VAN DE REDACTIE:

WIE ZIJN UW VRIENDEN? 300

JEZUS DE CHRISTUS

door James E. Talmage. 305

AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE 301

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING 302

KERKNIEUWS VAN OVERAL 304

INTERESSANT ALLERLEI. 308

BIJ DE VOORPAGINA 297

DE OPROEP VAN HET MORMONISME.

Door President J. REUBEN CLARK Jr.

IK PEINS dikwijls over de reden, waarom sommige mensen zoo moeilijk een waarheid kunnen inzien, welke anderen zoo klaar en duidelijk schijnt. Wij hier, die leden van de Kerk zijn, hebben de waarheden van het Evangelie onderzocht, ze aangenomen en ze in ons leven opgenomen. En waarom is het dan, dat niet meerderen ze kunnen zien?

Er is een theorie geweest, welke gelukkig nu geheel en al is verdwenen, dat slechts de onwetenden het Mormonisme konden aannemen. Ik zou deze theorie willen wijzigen en zeggen, dat slechts degenen met ongewone intelligentie het Mormonisme zullen aannemen en voor dit standpunt wil ik een van de vele redenen aanhalen.

Vandaag hebt u practisch alle rituaal en ceremonies gezien, welke tot onze eerediensten behooren; het eenige, wat hieraan kan worden toegevoegd, is de bediening van het Avondmaal, hetwelk zooals u weet, eenvoudig bestaat in het uitspreken van een korten zegen over het brood, het ronddeelen daarvan onder de vergaderden, daarna een korten zegen over het water, hetwelk insgelijks wordt uitgereikt. Dit zijn eigenlijk de eenige twee door den Heiligen der Laatste Dagen gebruikte gebeden, welke zijn voorgeschreven. Al ons spreken, al ons bidden wordt zoogezegd voor de vuist weg gedaan. Wij hebben geen kaarsen, wij hebben geen gewaden, geen altaars, geen gezangen, geen koor-knapen. Wij hebben niets, dat het oog bekoort. De dingen, welke wij bezitten, bekoren het verstand; dat is, wij aanbidden door ons verstand en hart. Onze oogen en onze ooren spelen, behalve voor het ontvangen van onderricht, in het geheel geen rol. Daarom vraagt het Heilige der Laatste Dagen zijn een persoon met bijzondere intelligentie, met een nastreven van één doel en met de bekwaamheid, een verheven ideaal te begrijpen. Geen wonder, dat de Heere heeft gezegd, zooals heden

alreeds twee of driemaal aangehaald: „Eén uit een stad en twee uit een geslacht“.

Wij hebben geen geestelijkheid; we hebben geen priesterlijke orde. Wij zijn, om te spreken in termen van ouds „een priesterlijke natie“. Daarom moeten wij, om het leven van een Heilige der Laatste Dagen te kunnen leiden, een geestelijk begrip hebben van iets, dat door het oog noch door het oor wordt voorgesteld.

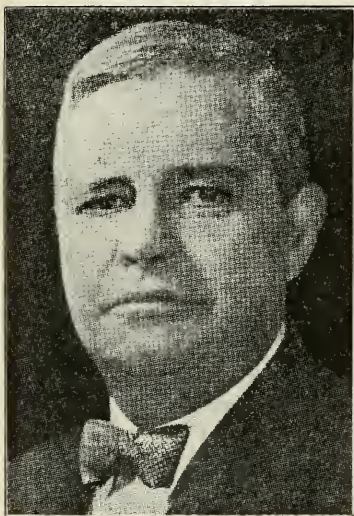
Ik heb er vaak over nagedacht, dat een der redenen, waarom zij, die in vroegere dagen met den Profeet omgingen en later met President Young, zulke groote moeilijkheden ondervonden, hoofdzakelijk was, omdat hun aandacht op deze menschen was gevestigd als menschen en niet (zooals de uwe, nu de menschen dood zijn) op de verheven idealen en de verheven aanname van Jezus, den Messias, den Zoon van God, gekruisigd en weder opgestaan, den Verlosser der wereld, en op Zijn leeringen.

En daarom, herhaal ik, eischt het een ongewone intelligentie om een getrouw Heilige der Laatste Dagen te zijn. Doch wanneer ik dit zeg, dan gebruik ik intelligentie in een wat ruimeren en verschillende zin dan waarin ze normaal wordt gebruikt; ik spreek van de intelligentie als een bekwaamheid, om deze groote waarheden te begrijpen en dan in ons dagelijksch leven onszelf daarmee in overeenstemming te brengen.

Welnu, deze broederen in de vroegere dagen bezagen broeder Brigham en broeder Joseph als bijna halve godheden, en wanneer zij iets verkeerd deden, vielen de broederen af. Wij zijn in de Staten door een honderd jaar ondervinding dit persoonlijk begrip langzamerhand ontgroeid. Wij zien onze leiders als menschen, begiftigd met het Heilig Priesterschap en aldus aanspraak makend op de inspiratie van God,

doch nog steeds menschen en aan dwaling onderhevig.

In onze Kerk is een zeer groot deel van het ledental in een of andere Kerkactiviteit arbeidzaam. Ik weet niet, welk percentage het is, doch gezien, hoe volledig georganiseerd wij zijn, is ongeveer twintig tot vijftig percent van de leden, gerekend over alle activiteiten in de Kerk, daarbij betrokken; en de „overdracht“, zooals wij deze in Amerika noemen, de wisseling, welke zich in deze twintig tot vijftig percent voordoet, is van dien aard, dat iedere man en vrouw, die getrouwd is in de Kerk, de gelegenheid heeft tot twee dingen: ten eerste, gehoorzaamheid te betoonen aan het gezag, hetwelk boven hem geplaatst kan worden; ten tweede, het gezag, waaraan anderen gehoorzaamheid

„Jaloezie moet verbannen“.

moeten betoonen, uit te oefenen. Daarom is ieder lid der Kerk beide, een leider en geleide. Deze voortdurende wisseling brengt mede, dat wij ons bewust zijn van het feit, dat de mannen en vrouwen, die geropen zijn, om over ons te presideeren, onzen arbeid te leiden, niet volmakter zijn dan wij. Indien deze zending vooruit wil gaan, dan dient u die plaats in te nemen in uw

leven, vanwaaruit u kunt leiden en geleid worden; dat is, dat u verstandig kunt presideeren alsmede geleid worden. U dient een zoodanig standpunt in te nemen, dat wanneer een broeder of zuster in een ambt boven u geplaatst wordt, u hem of haar diezelfde liefde kunt toedragen, welke u zelf zoudt verwachten, wanneer het uw beurt zou worden om te presideeren, hetgeen zal komen, wanneer u getrouwd zijt. U dient uw oogen niet gevestigd te houden op de zwakheden der menschen, maar op hun deugden. Jaagt naar het goede en niet naar het kwade in uw broederen. U dient wel in gedachten te houden, dat het gewoonlijk gemakkelijker is te commandeeren dan te gehoorzamen.

Dit jaloezie-vraagstuk onder de leden der Kerk is niet nieuw. Herinnert u zich, hoe de apostelen van den Heiland onder elkander twistten? U zult ook weten, dat Jakobus en Johannes, of uit zichzelf en of op aandringen van hun moeder, Jezus, terwijl Hij op weg was naar Jeruzalem om te worden gekruisigd, vroegen, of zij tweeën niet, de eene ter linker- en de ander ter rechterhand van Hem zouden mogen zitten, wanneer Hij in Zijn Koninkrijk zou gekomen zijn. Zij wilden een voorkeur. Leest het voorval en ziet eens, hoe de Heiland dat inkleedde. Toen Jezus en de apostelen naar het laatste Avondmaal gingen, waaromtrent Hij hun herhaaldelijk had gesproken (keer op keer had Hij hen trachten bij te brengen, wat Hem zou overkomen, maar zij wilden het niet gelooven), begonnen zij onder elkander te twisten, wie wel de eerste zou zijn. Het was toen, dat de Heiland dien schoonen dienst instelde, welke nederigheid en eerbied voor het gezag leerde, niet slechts aan de apostelen, maar aan allen, die sindsdien zijn gevolgd. Hij stelde het gebruik van het voetwasschen in. U zult zich herinneren, dat zoover het verslag ons mededeelt, er slechts één der Twaalven hiertegen bezwaar maakte, en dat was Petrus — die zoo menschlievende man. Petrus zeide: „Neen Heere, neen Heere, niet mijn voeten.“ En toen de Heere er op aandrang, zeide hij: „Dan mijn handen, maar niet mijn voeten.“ Doch nadat de

Heere hem nogmaals had verzekerd, dat het moest geschieden, gaf Petrus toe. Doch jaloezie moet vanuit ons midden worden verbannen: wij dienen geen plaatsen of ambten te zoeken. Wij dienen de nederigheid van Jezus te hebben en te toonen.

Welnu, mijn broeders en zusters, ik zeg wederom tot u en dit is, zooals ik u alreeds eerder heb gewaarschuwd, de last, waarvan ik iets bij u moet achterlaten. Indien deze zending wil groeien, zooals de Heere dat wensch; indien gij tot uw bloedverwanten en uw vrienden het geluk wilt brengen, hetwelk door het Evangelie het uwe is geworden; indien gij hun de kennis wilt overbrengen, welke gij bezit omtrent de wijze, waarop men moet leven, ten einde vreugde in deze wereld en zaligheid in de komende wereld te genieten, dan moet u beseffen, dat de Heere verlangt, dat dit ook zal worden gedaan. Verder moet ik u zeggen, dat hij die niet doet, wat de Heere van hem verlangt, onverschillig waar hij is of wat hij ook zal moeten doen, zal worden achteruitgezet en

Zijn werk zal hem worden ontnomen en aan een ander gegeven. Ten bewijze hiervoor vestig ik uw aandacht op wat voor mij een der schoonste gelijkenissen van den Zaligmaker is. Ik verwijs naar de gelijkenis van de talenten. U moet die allen onthouden. Ik zeg, dat ze als een beginsel van het Evangelie waar is; uit psychologisch oogpunt is ze waar. Wie ook een talent niet gebruikt, zal het verliezen en dit is eveneens waar met de gelegenheden in het Evangeliewerk.

Daarom zeg ik tot u Heiligen: de Heere verwacht van u, dat u Zijn werk vooruitbrengt, de Heere verwacht, dat u de vreugde en het geluk, welke u bezit, zult uitdragen, want „de mensch is, opdat hij vreugde moge hebben.”

Moge de Heere ons helpen, om dit te doen, moge Hij u kracht geven, moge Hij uw getuigenis versterken, moge Hij uw kennis verrijken, tot dat u in staat zult zijn te doen, wat Hij verwacht, bid ik, terwijl ik de zegeningen van God op u allen afsmee, in den naam van Jezus, Amen.

*

BIJ DE VOORPAGINA

Badend in de stralende schoonheid van een volle maan, biedt de tempel van de Heiligen der Laatste Dagen in Mesa, Arizona, een ongewoon schouwspel, zooals op de voorzijde van dit nummer van *De Ster* te zien. Daar de foto om 2.30 uur v.m. werd genomen, zijn de lichte strepen er op geen krassen op de plaat, doch toonen de beweging der sterren aan in de negen minuten, noodig om de foto te maken.

Met het bouwen van den Mesa tempel werd de Arizona-woestijn bloeiend gemaakt als een roos. Hij werd in October 1927 ingewijd, en was de laatst voltooide van de thans in gebruik zijnde zeven tempels van de Heiligen der Laatste Dagen. In de tien jaren, die sindsdien zijn verlopen, zijn tienduizenden getrouwe en waardige leden der Kerk binnen hun muren geweest, ten einde het verlossingswerk voor de dooden in den vorm van doopen, begiftigingen en verzegelingen te verrichten. De volwassenen hebben eveneens hun eigen begiftigingen ontvangen en voor tijd en eeuwigheid het plechtig huwelijksverbond gesloten.

*

Laat ons als een volk geloof hebben. Laat ons ons leven zoo inrichten, dat wij op een vermeerdering van geloof kunnen aanspraak maken. Ik ben dankbaar, dat ik geen mannen of vrouwen ken, die ooit tot deze Kerk zijn togetreden en de avondmaalsvergaderingen bijwoonden, eerlijk waren in het betalen van de tienden, even oprecht met den Heere handeldⁿ als zij wilden, dat de Heere met hen zou handelen en het Woord van Wijsheid onderhielden. Ik heb nimmer zulke personen gekend, die hun geloof hebben verloren. — President Heber J. Grant.

WAARDOOR ZULLEN ONZE HANDEN REIN BLIJVEN?

door Richard L. Evans

Het komend jaar legt de Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging de jongen menschen der Kerk weder een schriftuurplaats voor. Het is uit den 24en Psalm. Ze stelt alle menschen levensvragen en beantwoordt ze voor alle menschen:

„Wie zal klimmen op den berg des Heeren? en wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid? — Die rein van handen en zuiver van hart is, die zijne ziel niet opheft tot ijdelheid, en die niet bedriegelijk zweert. Die zal den zegen ontvangen van den Heere, en gerechtigheid van den God zijn heils” (Psalm 24, verzen 3, 4 en 5).

Reine handen hebben beteekent voor een mensch meer dan een ijdel gezegde en iets meer dan een reinigingsmiddel. Die man of vrouw — die jonge man of vrouw — die reine handen wil hebben, moet zijn handen vrij houden van de schuld van eenige overtreding der kuischeit. Hij dient zijn handen rein te houden van de roest der luiheid, van het uitbijten van non-activiteit, van het verval door traagheid. Hij dient zijn handen rein te houden van het bezoedelen van een anders goederen of van de besmetting door het begeeren van een anders goed. Aldus zegt de Heere der Heirscharen:

„Ontsteek u niet over de boosdoeners; benijd hen niet, die onrecht doen Het weinige, dat de rechtvaardige heeft is beter dan de overvloed veler goddeloozen” (Psalm 37, 1 en 16).

Hij, die reine handen wil hebben, moet ook zijn handen rein houden door ze af te houden van wat aan zijn Vader in den hemel toebehoort. Een dienst, welke een naaste of de Kerk onthouden wordt, is tijd en pogen, welke aan den Heere toebehoort. Moge onze handen aldus nimmer onrein worden bevonden. Ditzelfde is waar van tiendebetalen

Richard L. Evans is lid van het Algemeen Hoofdbestuur der J. M. O. O. V.

en in dit artikel bespreekt hij de nieuwe leuze voor de O. O. V. Hij is eveneens uitvoerend redacteur van de Improvement Era (Kerkelijk maandblad) en omroeper van den KSL omroep te Salt Lake

City. In deze laatste functie verzorgt hij alle uitzendingen vanuit den Tabernakel, waarvan de meeste voor over het geheele land zijn. Oud. Evans arbeidde van 1926 tot 1929 als zending in Engeland, waarbij het grootste gedeelte van zijn tijd als assistent-redacteur van de Millennial Star.

In 1934 viel hem de erkenning als een der beste omroepers van Amerika te beurt.

en vastoffers, welke niet vanuit de schatkisten der menschen voor de doeleinden van God worden aangewend.

Geen handen kunnen rein genoemd worden, welke die dingen naar den mond van den mensch brengen, die verboden zijn — die dingen, waartoe het woord van den Heere zegt, dat ze niet goed zijn voor den mensch, waarin begrepen zijn alcohol en tabak en alle andere verkeerde dingen, welke door middel van schrijven en spreken oog en oor geboeid houden.

Reine handen hebben beteekent nog zooveel anders, dat hier niet kan worden geschreven. Doch geen hand, welke nutteloos ijdel is, of met onverschilligheid arbeidzaam of daadwerkelijk betrokken bij de bevordering van onheilige en verboden dingen, kan rein genoemd worden. Reine handen zijn de handen, welke naarstig arbeiden aan den voortgang van de doeleinden Gods en de vreugde en het geluk en tijdelijk en eeuwig welzijn der menschheid.

Er wordt iets gezegd aangaande een rein hart. Reeds in aloude tijden werd het hart beschouwd als de hoofdzetel van gedachten en gevoelens. Een rein hart is het symbool van reine gedachten, en rechtvaardig denken is de aanleiding tot rechtvaardig leven. Geen hand kan rein worden genoemd, welker aanwizing voortvloeit uit een lage of kleine of onrechtvaardige gedachte. „Zooals een mensch denkt, zoo is hij”. Het bezitten van een rein hart is met andere woorden „denk rein”. En dit is de groote behoefte van heden. Er zijn mannen en vrouwen op alle alle levenspaden, van wie vele in hooge posities, die deze generatie willen doen gelooven, dat twee en twee gelijk is aan iets anders dan vier. De toetssteen tegen zulke zoo hoog ondersteunde begrippen is gehoorzaamheid aan de geboden van God en het bijzijn van Zijn Heiligen Geest. Een rein hart — rechtvaardig, rein en gezond denken, — hetwelk onrechtvaardige beweegredenen en verkeerde oogmerken schuilplaats biedt.

„Die zijne ziel niet verheft tot ijdelheid”

Er zijn vele soorten ijdelheid en vele dezer zijn dieper en ernstiger dan de ijdele bewondering van een vrouw voor zichzelf en die van den man.

Het is de ijdelheid van het ergste soort, welke de menschen er toe brengt te veronderstellen, dat zij de wetten van God en den mensch

kunnen veronachtzamen, zonder de belooningen voor het onteeren der wetten te oogsten.

Het is de ijdelheid van het dwaaste soort, welke iemand er toe leidt te gelooven, dat omdat hij enkele der natuurwetten ontdekt heeft, en enkele natuurkrachten kan beheerschen, zijn wijsheid die wetten kan overtreffen of den Maker of Beheerscher dier wetten.

Het is de ijdelheid van een zeer gemeen soort, welke een jongen man of jonge vrouw er toe brengt te gelooven, dat de rijkste belooningen des levens hem of haar te beurt kunnen vallen zonder ruime en grondige voorbereiding voor de verantwoordelijkheden en gelegenheden des levens.

Er zou meer gezegd kunnen worden omtrent hem „die zijne ziel verheft tot ijdelheid” doch er rest nog het behandelen van dat gedeelte van het onderwerp, hetwelk te doen heeft met bedriegelijk zweren.

Een verbond sluiten en het daarna verbreken is bedriegelijk zweren. In ruimeren zin is het belijden te zijn, wat we niet zijn of het belijden te gelooven, hetgeen wij niet gelooven, bedriegelijk zweren.

Het nalaten van beginselen en idealen, welke wij eens hebben aangenomen, staat daarmede eveneens gelijk. Te zwijgen, wanneer moet worden gesproken of te spreken, ten einde de waarheidsstilte te verbreken, is bedriegelijk zweren.

Aldus is de O.O.V.-leuze van dit jaar in haar toepassing op het leven, hetwelk wij leven. Het is de taal van David, geïnspireerd door den Heere, in poëtischen weergegeven. Ze is eenvoudig wederom een gids voor het eeuwig zoeken naar geluk, hetwelk het verlangen is van alle menschen en het einde van alle rechtvaardig leven. Het is de uitspraak onzer vaders, op andere wijze geuit: „Ons hart heeft zich niet afgewend; noch zijn onze voetstappen van uw wegen afgeweken”.

*

In iedere menschelijke ziel zijn gelukszaden geplant. Onze geesteshouding en aard vormen den grond, waarop deze zaden kunnen ontkiemen. Er is juist zooveel behoefte aan zonneschijn in het hart als aan zonneschijn in de wereld.

President David O. McKay.

1 OCTOBER 1937

VAN DE REDACTIE

WIE ZIJN UW VRIENDEN?

Uw vrienden zijn de inhoud van uw leven — uw ambities, streven, moralen en idealen. Het gezegde: „Men kan immer een man kennen aan het gezelschap, hetwelk hij kiest” is heden nog juist zoo waar als toen ze voor het eerst werd geuit. Uw vrienden zullen u opheffen of omhoog sleuren. Welke soort vrienden hebt u?

Een jonge moeder vertelt de treurige geschiedenis omtrent de verwoesting van haar tehuis en geluk. Haar echtgenoot was een voorbeeldig burger en Kerklid, welvarend in zaken, liefderijk voor zijn vrouw en kind, totdat een vriend hem er toe dreef, een „flinke vent” te zijn. Nu is hij gescheiden, heeft zijn zaak verloren, is verslaafd aan drinken en dobbelen, en zoekt het gezelschap van slechte mannen en vrouwen. De val ging snel; vijf jaar na zijn trouwdag. Zijn „vrienden” brachten hem, waar hij zich thans bevindt.

Komen uw bekenden naar u toe, gekleed in den mantel van vriendschap en dringen er 'bij u op aan, „een flinke vent” te zijn, een cigaret te rooken of een glaasje te drinken? Halen ze u er onder het mom van vriendschap toe over, deel te nemen in de pret en dingen te doen, in tegenstrijd met de goede moralen en hoge idealen van uw Kerk en geliefden? Zoo ja, bedenkt dan, dat slechte kameraden goede moralen vernietigen. U bouwt uw huis op zandgrond en de 'regen en winden zullen het verwoesten.

Of hebben uw vrienden dezelfde hoge idealen als u? Geeft uw omgang met hen u inspiratie, voor al het goede en edele te vechten? Geven zij u den moed „neen” te zeggen, wanneer verzoeken u in het ge-laat slaan? Zoo ja, dan dient uw hart over te vloeien van dankbaarheid, omdat het leven zoo goed voor u is. U geniet 's levens keurzege-ningen.

Doch indien uw „vrienden” u neerhalen en u kunt hen niet opheffen, dan is het thans de tijd, om met hen te breken. De levensmomenten zijn te kostbaar om te worden verspild in tegenwoordigheid van hen, die u willen vernederen. Wanneer men zich eenmaal bij de verkeerde groep heeft aangesloten, is het niet gemakkelijk, weder af te breken. Doch indien het verlangen tot slagen sterk genoeg is, dan zal de moed, om te winnen, de uwe zijn en de overwinning zal het hart, hetwelk in zonden gedwaald heeft, ongekende vreugde doen beleven.

In een brief aan het Eerste Presi-dentschap der Kerk vertelt een dochter van Zion, hoe ze werd weggeleid en thans strijdt, om weer terug te komen.

Pres. Heber J. Grant en Raadgevers,

Waarde Broederen,

Ik schrijf u dezen brief in de hoop, dat hij iemand ten goede zal komen en mij met mijn vraagstuk zal helpen.

Ik ben een jonge Heilige der Laatste Dagen, heb goede ouders, die Heiligen der Laatste Dagen zijn en kom uit een groote familie met respectabele broers en zusters. Tot voor enkele jaren was ik een getrouw volgeling der Kerk, had hoge idealen en leidde een goed, rein en zedelijk leven.

Toen raakte ik in verkeerd ge-zelschap en alles veranderde. Ik dacht, dat ik veel was tekort ge-komen en was van plan, „alles in te halen” door wat men noemt flink te wezen en den weg van de groote massa te bewandelen. Het schijnt vreemd, dat iemand van het eene uiterste in het andere kan vervallen. Ik bezocht geen vergaderingen meer en voor ik het zelf wist, bemerkte ik, dat ik afgleed. Mijn leven werd geheel anders; mijn vrienden waren heel verschillend. Drinken, rooken enz. betekende niets voor hen. Of-schoon ik het er nimmer erg op had begrepen, behoorde ik nu eenmaal bij de massa en als gevolg daarvan werd ik steeds zwakker en kon hen

niet weerstaan. Het werd steeds moeilijker, om met dit alles te breken.

Korten tijd geleden ging ik enkele maanden weg. Ik kwam met velerlei slag menschen in aanraking en er deed zich steeds meer verleiding voor, doch door mijn pogen kon ik ze weerstaan. Ik begon in te zien, wat mijn godsdienst voor me betekende en besloot, er waardig naar te leven. Ik begon de vergaderingen te bezoeken, 16 K.M. verwijderd van waar ik woonde en was dankbaar voor de gelegenheid, om naar de O.O.V. en Zondagsschool te gaan. Terwijl ik daar was, ontmoette ik een zeer merkwaardig persoon, die met groote persoonlijke opoffering zich kortgeleden bij de Kerk had aangesloten. Ik voelde me beschaamd, wanneer ik er aan dacht, dat ik alles bezat en het zoo maar weggooide; het gaf me meer eerbied voor mijn tehuis en de leeringen daar.

Nu heb ik den strijd aangeboden om te trachten, goede vrienden en kennissen terug te krijgen en een waar, oprecht volgelingen en werkster in de Kerk te zijn. Door het schrijven

van dezen brief weet ik, dat ik meer kracht zal ontvangen om mijn gezondheid te herkrigen en geestelijkheid te herwinnen.

Door eigen waarneming en persoonlijke ondervinding heb ik geleerd, dat zij, die hun godsdienst naleven, veel gelukkiger zijn en hogere idealen en verlangens in het leven schijnen te hebben, en nimmer klagen of fouten zoeken. Eveneens, dat wij alleen onszelf benadeelen, wanneer wij niet aan onze overtuiging vasthouden en den weg weten en niet bewandelen.

Ik weet, dat de Heere mij mijn fouten wil vergeven, indien ik tracht, het goede te doen. Het is thans mijn grootste verlangen, in al hetgeen ik doe het goede te zoeken en indien mogelijk te trachten, iemand anders te helpen. Er is een ding, waarnaar ik boven alles streef, en dat is, een geliefden levensgezel en goede familie te mogen verdienen.

Ik schrijf u in alle nederigheid en eerbied en teeken

hoogachtend,

„Een Dochter van Zion.”

DE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE

Deze conferentie, voor alle aanwezigen een waar geestelijk feest, werd des Zaterdags aangevangen met een ambtenarenvergadering, waarna de Amsterdamsche Zondagsschool den avond aanvulde met een goed verzorgd gevarieerd programma.

Zondagmorgen werd een Zondagsschoolconferentie gehouden, voor velen een onvergetelijk gebeuren. Kan een schooner welkom worden bereid dan door kinderen en bloemen? Zijn er sprekender bewijzen van de noodzakelijkheid en doeltreffendheid der Z.S. dan de kinderen zelf, die duidelijk aantoonen, hoe de Z.S. op hun kinderlevens van invloed is? Het vuur, waarmede de oudere leden dier vereeniging alsmede enkele ambtenaren spraken, getuigde van den waren practischen godsdienst, daar verkondigd.

Naar waarheid kon dan ook Oud. W. Mulder, onder wiens leiding deze

Z.S.-conferentie stond, getuigen: „Onze lescursus is het Evangelie; de lesduur is de Eeuwigheid; de leidende geest is de Heilige Geest.”

In de middag- en avondbijeenkomsten hoorden men van enkele zendelingen, arbeidzaam in het Amsterdamsche district, alsmede van Zr. C. Murdock, Oud. J. A. Roghaar, zendingssecretaris, Zr. J. A. Riet, Jeugdwerkopzienster, Oud. W. Mulder, Zondagsschoolopziener en President F. J. Murdock. Door allen werd met grooten nadruk getuigd van de waarde, welke het daadwerkelijk uitleven van de beginselen en leerstellingen van het Evangelie van den Meester voor het leven van een ieder heeft, zooals geloof, bekeering, reinheid, vergevensgezindheid, gehoorzaamheid, alsmede het betalen van tiende en vastoffer en het heilighouden van den Sabbat. Zr. C. Murdock noemde sprekende voorbeelden

van nederigheid en verantwoordelijkheidsgevoel. Onze zendingspresident F. J. Murdock zette uiteen, dat ondanks het feit, dat Christus geen schitterende leeraarsuitrusting had, Hij toch de grootste Leeraar der wereld is. Hij leerde Zijn kinderen kennen. Het leven is waard, er een oogmerk voor te kiezen, dat alleszins waardevol is.

Het Amsterdamsche koor heeft tot

het welslagen dezer conferentie grootelijks door zijn schitterend gezang bijgedragen.

Tusschen de bijeenkomsten was er gelegenheid de Zondagsschooltentoonstelling te bezichtigen, die in alle opzichten door opzet en duidelijke weergave van het Z.S.-werk en -doel „af” was. Een woord van lof aan alle gemeenten, die hieraan hun bijdragen hebben verleend.

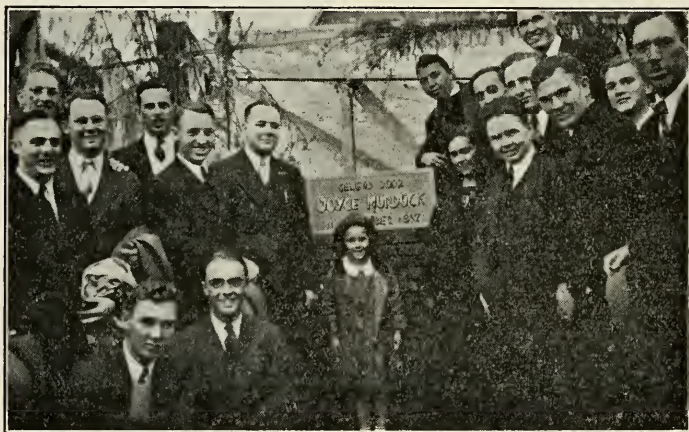
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Gedenksteen-legging in de Nieuwe Kerk in Rotterdam-Zuid.

Onder belangstelling van een groot aantal toeschouwers legde Joyce Murdock op Zaterdag 11 September j.l., den gedenksteen van het nieuwe kerkgebouw der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, hetwelk in aanbouw is aan de Bas Jungeriusstraat te Rotterdam-Zuid. Aldus werd weder een stap

nieten. De vergadering, welke eveneens vele leden en vrienden trok, stond onder leiding van den zendingspresident.

Na zingen en bidden las broeder A. van Buuren, president der Overmaassche gemeente de oorkonde voor, alvorens deze in den muur van het gebouw zou worden geplaatst, om mogelijk door een volgende generatie te worden gevonden. Hij bracht eveneens de langgevoelde

Gelegd door Joyce Murdock, 11 September 1937

nader gekomen tot de voltooiing van het kerkgebouw, hetwelk het eerste zal zijn, door de Kerk in Nederland gebouwd.

Hoewel het het grootste gedeelte van den dag stormachtig weer was, mocht een ieder tijdens de ceremonie van de warme zonnestralen ge-

behoefte aan een eigen kerkgebouw in Overmaas naar voren en gaf getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie van Jezus Christus.

Toen nam de kleine Joyce, dochtertje van Pres. en Zuster Murdock, den troffel ter hand, smeerde het cement uit en tilde met behulp van

een der aannemers de steen op zijn plaats — de steen, welke het begin kenmerkt van het Kerkbouwplan in Nederland, was gelegd.

Na de ceremonie sprak de heer G. Timmers, architect van het gebouw, enkele woorden tot de vergaderden. Br. J. v. d. Merwe van Dordrecht, aannemer van het bouwwerk, Oud. Frank B. Jex en Oud. Gordon B. Swapp, spraken achtereenvolgens, gaven krachtig getuigenis van de goddelijkheid van het Evangelie van Jezus Christus of „Mormonisme”, zooals zoo vaak genoemd.

Inzegeningen

Op 4 Juli j.l. werd door Pres. T. Edgar Lyon het zoontje ingezegend van broeder Chr. P. Riet en zuster J. C. P. Riet-geb. Schippers der Rotterdamsche gemeente. Hij ontving den naam Thomas Edgar.

Op 6 Juli j.l. zegende Oud. Sebastiaan van Dongen het dochttertje van Herbert van Dongen en Catharina van Dongen-geb. Kooy der Haagsche gemeente en gaf het den naam Mina.

Jacobus Jasper, zoontje van Jan Jasper en Trijntje Jasper-geb. Flobbe van Amsterdam werd door Oud. Owen D. Clegg een zegen gegeven.

Gemeentebestuur te Leiden

Zondag 12 September j.l., werd tijdens een bezoek van Pres. F. J. Murdock het presidentschap der Leidsche gemeente gereorganiseerd. Oud. Jacob Schipaanboord Jr. werd terzijde gezet als president met broeder Laurens Rhijnsburger Sr. als eerste raadgever en broeder Johannes Overduyn als secretaris. Tot op heden is geen tweede raadgever aangesteld.

Honkbal

Tijdens de zomermaanden hebben de zendelingen van het Rotterdamsche district honkbal-wedstrijden gespeeld met de A.M.V.J. club van Rotterdam. Door de welwillendheid van den leiders dier club werden de

zendelingen uitgenoodigd, met hen samen te spelen in het zoo populaire spel in Amerika, hetwelk hier in Holland eerst doorgang gaat vinden. Verscheidene malen zijn zij op het kosteloos aan de zendelingen beschikbaar gestelde veld tegen de A.M.V.J. club uitgekomen. Hierdoor is veel vriendschappelijke omgang tot stand gekomen en is het mogelijk, dat in de toekomst het prediken van het Evangelie veel vooruitgang zal kunnen maken.

Auto-ongeval met doodelijken afloop

Door een noodlottig ongeval kwamen op 13 September j.l. om het leven zuster Akke Visser en haar verloofde, broeder Andries Bauke Scheer.

Zuster Visser was te Harlingen woonachtig en de dochter van Cornelis Visser en Bouke Visser-geb. de Boer.

Ze werd 20 Augustus 1917 te Harlingen geboren en op 31 Juli 1928 door Oud. F. W. Newbold gedoopt.

Bauke Scheer werd 17 October 1914 geboren en 1 November 1923 door Oud. M. B. Ashton gedoopt. Hij woonde te Amsterdam en was de zoon van zuster Sj. Scheer-Solkema, presidente in het Z.H.V.-hoofdbestuur en Daniel Marinus Scheer.

Donderdag 16 September d.a.v. werden de overledenen op de Algemeene Begraafplaats te Harlingen ter aarde besteld. Door Pres. F. J. Murdock werd uitgewijd over de hoop, welke wij in de opstanding gevestigd hebben. Oud. O. D. Clegg verzegelde het graf.

Slechts weinig kunnen wij ons inleven in de smart, welke beide families zoo plotseling moeten doormaken en het is onze vurige hoop en ernstig gebed, dat zij met God's hulp zich door dezen moeilijken tijd kunnen heenwerken en de wetenschap van een wederzien hen daarin van groote kracht moge zijn.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

EENSNELLEN GROEIDER KERK in Californië werd gemeld door den gewezen zendingspresident Nicholas G. Smith, die kortgeleden werd ontslagen en lid werd van het presidentschap van den Salt Lake Tempel. De verslagen toonen aan, dat de 8.500 leden van de Californische Zending heden een bijna gelijk aantal vormen met het ledenaantal van drie jaar geleden, voordat 5.000 leden vanuit de zending in stakes en wijken werden ondergebracht. Oud. Smith rapporteerde eveneens een merkbaren vooruitgang in het tiende betalen en verklaarde, dat het werk om het *Boek van Mormon* onder de aandacht van clubs en scholen te brengen, zeer bevredigend is. Verleden jaar werden voor meer dan 60.000 personen over dit onderwerp lezingen met lichtbeelden gehouden. Behalve de tempel, welke daar zal worden opgetrokken, is de zending betrokken in een uitgebreid bouwplan van kerkzalen.

NOG EEN DER VROEGERE APOSTELEN, Charles C. Rich, werd onlangs hulde betoond, toen te zijner eere te Paris, Idaho een granieten en bronzen monument werd onthuld. Men zal den naam van Oud. Rich meermalen in de annalen van den opbouw van het Westen kunnen vinden, aangezien hij persoonlijk vele kolonies in Californië en Idaho heeft geleid.

DE NATUURWONDEREN VAN UTAH zullen verder over de geheele Vereenigde Staten gepubliceerd worden door middel van gekleurde foto's, kortgeleden genomen door Dr. Charles G. Tozier van Boston, Massachusetts. Dr. Tozier wordt een van 's-werelds bekendste kleurfotografen genoemd. Na foto's van den Salt Lake Tempel, Tabernakel en andere stadsgezichten te hebben genomen, reisde hij met zijn vrouw naar andere bezienswaardige deelen van den staat.

diensten, waarbij Oud. John A. Widtsoe van den Raad der Twaalven het aldaar gevestigde Informatiebureau inwijdde. In bouwstijl te meten met die der schitterende gebouwen, door de inwoners van het vroegere Amerika opgetrokken, zal het Informatiebureau aan de duizenden, die ieder jaar de plek komen bezoeken, waar Joseph Smith de platen ontving, onschatbare diensten bewijzen.

BIJ HAAR POGINGEN om meerdere gedenkwaardige plekken gronds te verkrijgen, welke nauw samenhangen met de vroegere geschiedenis der Kerk, heeft men onlangs de Martin Harris boerderij alsmede de 55 H.A. grond, welke eens aan hem behoorden, aangekocht. De orginee boerderij besloeg 149 H.A. en daarop werd een hypotheek genomen, ten einde de uitgave van het *Boek van Mormon* te kunnen bekostigen. Het boek werd geboycot nog voor het van de pers was en als gevolg daarvan was de verkoop er van tegen welken prijs ook onmogelijk, zoodat al het land behalve de 55 H.A. werd verkocht, om de hypotheek te kunnen voldoen.

DE AANSTELLING van Oud. John A. WIDTSOE van den Raad der Twaalven als lid van het leiderscomité van den Nationale Raad in de Vereenigde Staten welke zich ten doel stelt, door middel der natuurkunde landbouwproducten voor industrieele doeleinden te benutten, werd onlangs afgekondigd. Ouderling Widtsoe, vermaard als een bevoegd persoon met betrekking tot irrigatie en westersche landbouwkunde, is een der zeven van een comité, hetwelk de landbouwkunde vertegenwoordigt. De vereeniging bestaat uit nationale leiders op het gebied van landbouwkunde, natuurkunde en nijverheid.

DE HEUVEL CUMORAH was onlangs het centrum van speciale

JEZUS DE CHRISTUS

door James E. Talmage

HOOFDSTUK XXVI.

(Vervolg)

Deze eenvoudige woorden hielden een verwijt in, zooals de wetgeleerde moet hebben begrepen; zij duiden het verschil aan tusschen weten en doen. Aangezien zijn plan, om den Meester beschaamd te doen staan, was mislukt en wellicht beseffend, dat hij, een wetgeleerde, zijn geleerdheid niet noemenswaard had getoond, door zulk eenvoudige vraag te stellen en die zelf te beantwoorden, poogde hij zich zwakjes te rechtvaardigen, door verder te vragen: „En wie is mijn naaste?”

Wij mogen den wetgeleerde dankbaar zijn voor zijn vraag; want ze was aanleiding, dat de Meester uit Zijn onuitputtelijken voorraad wijsheid een Zijner kostbaarste gelijkenissen naar voren bracht.

De geschiedenis is bekend als de *Gelijkenis van den barmhartigen Samaritaan* en luidt als volgt:

„Een zeker mensch kwam af van Jeruzalem naar Jericho en viel onder de moordenaars, welke hem ook uitgetogen en daartoe zware slagen gegeven hebbende, heengingen en lieten hem half dood liggen. En bijgeval kwam een zeker priester denzelfden weg af en hem ziende, ging hij tegenover hem voorbij. En desgelijks ook een Leviet, als hij was bij die plaats, kwam hij en zag hem en ging tegenover hem voorbij. Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem en hem ziende, werd hij met innerlijke ontferming bewogen. En tot hem gaande, verbond hij zijne wonden, gietende daarin olie en wijn; en hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem in de herberg en verzorgde hem. En des anderen daags weggaande, langde hij twee penningen uit, en gaf ze den waard en zeide tot hem: Draag zorg voor hem; en zoo wat gij meer aan hem te koste zult leggen, dat zal ik u wedergeven, als ik wederkom.”

Toen vroeg Jezus aan den wetgeleerde:

„Wie dan van deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn desgenen, die onder de moordenaars gevallen was? En hij zeide: Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zoo zeide dan Jezus tot hem: Ga heen en doe gij desgelijks”.¹⁾

Wat ook de beweegreden moge geweest zijn van de vraag van den wetgeleerde „Wie is mijn naaste?”, afgezien dan van zelfverdediging en een verlangen, zich op de best mogelijke manier uit een hachelijke positie te redden, mogen wij toch wel aannemen, dat deze gelegen was in den wensch, om aan de toepassing der

¹⁾ Luk. 10: 30-37.

wet grenzen te stellen, welke hij niet verplicht was te overschrijden. Indien hij zijn naasten lief moest hebben als zichzelf, dan wilde hij slechts zoo weinig mogelijk naasten hebben. Zijn verlangen kan eenigszins gelijk zijn geweest aan dat van Petrus, die gaarne wilde weten, hoeveel malen hij verplicht was een beledigenden broeder te vergeven.¹⁾

De gelijkenis, waarmede onze Heere de vraag van den wetgeleerde beantwoordde, is als geschiedenis alleen alreeds interessant en vooral ook als een samenvatting van waardevolle lessen. Zij was zoo geheel en al naar de bestaande toestanden, zoodat ze evenals de geschiedenis van den zaaiër, die uitging om te zaaien en andere door den Heere Jezus gegeven gelijkenissen zoowel een ware gebeurtenis als gelijkenis kan zijn. De weg tusschen Jeruzalem en Jericho stond bekend als onveilig door roovers; inderdaad werd een gedeelte van dezen hoofdweg het Roode Pad of de Bloedweg genoemd vanwege de daar zoo veelvuldig voorkomende gruweldaden.

Jericho was bekend als de verblijfplaats van priesters en Levieten. Een priester, die toch vanwege zijn ambt, indien om geen andere reden, gewilligheid had moeten betoonen en liefdediensten verrichten, zag den gewonden reiziger liggen en liep hem op zoo groot mogelijken afstand voorbij. Een Leviet volgde; hij bleef even kijken en liep door. Dezen hadden zich het bijzondere voorschrift van de wet moeten herinneren, dat indien iemand een ezel of een os bij den weg zag neervallen, hij zichzelf niet moest schuilhouden, doch zekerlijk den eigenaar moest helpen het dier weer op de been te krijgen.²⁾ Indien dit hun plicht was tegenover het dier van hun broeder, hoeveel te grooter was dan hun verplichting, wanneer een broeder zelf zoozeer die hulp behoefde.

Ongetwijfeld suste zoowel de priester als de Leviet zijn geweten met een breedvoerige verontschuldiging voor zijn onmenschelijk gedrag; hij had wellicht haast of was bang, dat de roovers zouden terugkeeren en hem eveneens het slachtoffer van hun roofzucht zouden maken. Verontschuldiging is gemakkelijk te vinden; zij schieten even gemakkelijk en overvloedig op als onkruid aan den kant van den weg. Toen de Samaritaan langs kwam en den vreeselijken toestand van den gewonde zag, had hij geen excuus, want dat wilde hij niet. Nadat hij had gedaan, wat hij bij wijze van noodbehandeling, zooals heden in de medische praktijk erkend, kon doen, legde hij den ongelukkige op zijn eigen beest, wellicht een ezel of muilezel en bracht hem naar de dichtst bijzijnde herberg, waar hij hem persoonlijk verzorgde en ook voor zijn verdere verzorging de noodige maatregelen trof. Het grootste verschil tusschen den Samaritaan en de anderen was, dat de een een medelijdend hart had, terwijl zij liefdeloos en zelfzuchtig waren.

¹⁾ Matth. 18:21, 22; vergelijk Luk. 17:4; zie hoofdstuk XXIV.

²⁾ Deut. 22:4; vergelijk Ex. 23:5.

Ofschoon niet uitdrukkelijk vermeld, was het zoo goed als zeker, dat het slachtoffer der roovers een Jood was, het hoofddoel der gelijkenis eischt, dat het zoo is. Dat de barmhartige een Samaritaan was, toonde aan, dat de menschen, door de Joden ketters genoemd en veracht, in goede werken konden uitblinken. Voor een Jood waren geen anderen dan Joden naasten. Wij zijn niet gerechtigd den priester, Leviet of Samaritaan als het soort zijner klasse te beschouwen; ongetwijfeld zijn er vele vriendelijke en liefderijke Joden, en vele hartelooze Samaritanen; doch des Meesters les werd zoo bewonderenswaardig door de figuren in de gelijkenis geïllustreerd; en de woorden Zijner toepassing waren in hun eenvoudigheid en gepastheid scherp.

Martha en Maria ¹⁾

Tijdens een Zijner bezoeken aan Bethanië, een kleine stad ongeveer 3 K.M. van Jeruzalem gelegen, werd Jezus ontvangen in een huis, waar twee zusters woonden, Martha en Maria. Martha was huishoudster en droeg daardoor de verantwoordelijkheid voor de juiste behandeling van hun geëerden Gast. Terwijl zij aldus druk voorbereidselen maakte en „zeer bezig was met veel dienens”, en goed voor de geriefelijkheid en een juist onthaal van Jezus zorgde, zat Maria aan des Meesters voeten en luisterde met eerbiedige belangstelling naar Zijn woorden. Martha werd door haar druk in de weer zijn prikkelbaar; zij kwam binnen en zeide: „Heere, trekt Gij U dat niet aan, dat mijne zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar, dat zij mij helpe”. Zij sprak tegen Jezus, maar in werkelijkheid tot Maria. Voor een oogenblik had zij in haar al te groote bezorgdheid over bijkomstige kleinigheden haar kalmte verloren. Het is redelijk te veronderstellen, dat Jezus met dit huishouden zeer vertrouwd was, anders zou de goede vrouw zich omtrent een kleine huiselijke aangelegenheid niet op Hem hebben beroepen. Hij beantwoordde haar klagende woorden met kenmerkende zachtheid: „Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen; maar één ding is noodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden.”

Aanteekeningen

2. Jezus in het huis te Bethanië. — Enkele schrijvers (o.a. Edersheim) beschouwen deze gebeurtenis als te zijn voorgevallen tijdens de reis van onzen Heere naar Jeruzalem, teneinde het Loofhuttenfeest bij te wonen; anderen (o.m. Geikie) nemen aan, dat ze onmiddellijk na dat feest plaatsvond; en weer anderen (b.v. Farrar) plaatsen ze aan den vooravond van het Inwijdingsfeest, bijna drie maanden later. De plaats, welke het in dit boek inneemt, is die, waarop ze in het schriftuurlijk verslag voorkomt.

(Wordt vervolgd).

¹⁾ Luk. 10: 38-42; aanteekening 2.

INTERESSANT ALLERLEI

DRIE ZUSTERS, de Soong zusters, spelen een zeer voorname rol in de bestemmingen van het moderne China. Mevr. Kung, de oudste van de zusters, is de vrouw van den Minister van Financiën. De tweede zuster, Mevr. Sun Yat-Sen, is de weduwe van den grondvester der Chineesche Republiek, terwijl de jongste der drie de echtgenoot is van Chiang Kai-shek, opperbevelhebber van de Chineesche legers en de centrale figuur in den huidige strijd met Japan. Mevr. Chiang Kai-shek, die als de machtigste en meest geëerde vrouw van China wordt beschouwd, deed kortgeleden een ernstig beroep op de vrouwen van dat land, om toch vooral hun echtgenooten, zoons en verloofden te steunen, die voor China's vrijheid strijden. Mevr. Chiang, die behalve de echtgenoot van den opperbevelhebber, eveneens secretaresse-generaal van de luchtverdedigings-commissie is, gevoelt, dat de Chineezzen in hun strijd voor het behoud van hun nationale eer zullen slagen.

ONLANGS HIELDEN AFGE-VAARDIGDEN van 28 naties te Parijs het vierde internationaal congres voor het wetenschappelijk onderzoek der bevolkingsvraagstukken. Het belangrijkste besproken onderwerp was de vermindering van het kindertal, hetwelk in Europa en Amerika zich voordoet. Ieder jaar toont het geboortecijfer van deze beide vastelanden een aanmerkelijke daling aan, terwijl Italië het eenige land is, waar het aantal geboorten toeneemt. Terwijl alzoo de geboortecijfers in de westersche landen terugloopen, breid de bevolking der Japaneesche, Chineesche en andere oosterse landen zich snel uit. Heden is iedere vijfde persoon in de wereld een Chinees. Het is thans nog niet de tijd, om juist te kunnen voorspellen, wat het gevolg van dit dalende geboortecijfer onder de westersche landen zal zijn, doch de beteekenis van de teruglopende bevolking in het Westen en de toenemende aan-

tallen in het Oosten wijzen op toekomstige rampen, tenzij de Westersche naties aan dit belangrijke feit hun bijzondere aandacht gaan wijden. Op het congres werd uiteengezet, dat aangezien de medische wetenschap den levensduur heeft verlengd, het nog vele jaren zal duren, alvorens het gevolg van dit lage geboortecijfer voor allen merkbaar zal zijn.

JAREN GELEDEN vestigden de Hollanders, die westwaarts waren getrokken, in de landstreek tusschen Detroit en Chicago in de Vereenigde Staten een paradijs, hetwelk in elk opzicht hun eigen moederland benaderde. Na de moerassen aldaar te hebben drooggemaakt, bouwden zij op deze droge hoogten hun huizen en legden den grondslag van Michigan's Hollandsche kolonies.

Heden schrobden daar de huisvrouwen, geschoeid met de houten klompen, elken morgen haar stoepen en trottoirs voor het huis. Jaarlijks worden in Zeeland honderdduizenden tulpen geplant en wanneer ze zijn uitgekomen, wordt de geheele stad geschrobd en geschuurd, totdat ze glimt en draagt de geheele bevolking tijdens de feestweek oud-Hollandsche kleeding.

DE PADVINDERS der wereld zijn bijna aan de 3.000.000 mijlpaal, zooals de cijfers der wereldtelling voor 1937, samengesteld door het Internationaal Padvindersbureau, hebben uitgewezen. Dit beteekent een toename in de laatste twee jaren van 340.060, de grootste toename, welke de beweging ooit heeft gekend en waardoor het totaal ledental op 2.812.074 wordt gebracht.

Het is juist dertig jaar geleden, sinds in een klein proefkamp op Brownsea Island, vlak bij de Borselkust, Engeland, in 1907 de Padvinderij werd begonnen met juist genoeg jongens, om een gewone troep te vormen. Heden zijn in 49 landen ter wereld Padvinders georganiseerd.